

Til § 6

I kraft af det hidtil praktiserede indgående tilsyn med trafikhavnene har der bestået en vid adgang til at klage over administrationen af en trafikhavn til trafikministeren. En sådan klageadgang opretholdes ved bestemmelsen i § 6.

En kommunalbestyrelses eller et havneudvalgs forvaltning af trafikhavnen er således ikke omfattet af det almindelige kommunale tilsyn.

For så vidt angår adgangen til at påkende klager over en havns takstfastsættelse, er ministeren bundet af den ramme, som sættes af bestemmelserne i lovforslagets § 4.

Til § 7

De havne, som bestemmelserne i kapitel 2 gælder for, opregnes i bilaget til loven.

Der er tale om trafikhavne i de tidligere købstæder, der ved lovens ikrafttræden er omfattet af bestemmelserne i lov nr. 239 af 12. maj 1976 om trafikhavne kapitel 6, jf. bekendtgørelse nr. 604 af 16. december 1985 om, hvilke havne der er omfattet af lov om trafikhavne.

Afgørende for, om der er tale om en gammel »købstadhavn«, er hvilken kommunalbestyrelse, der er styrende. Selvom et havneafsnit faktisk ligger uden for kommunalbestyrelsens kommunale kompetenceområde, er det den kompetente kommunalbestyrelse, der er afgørende for, om trafikhavnen (trafikhavnsafsnittet) er omfattet af bestemmelserne i dette kapitel.

De tidligere købstadkommunale havne, der før den nye lovs ikrafttræden er undtaget fra bestemmelserne i lov nr. 239 af 12. maj 1976 om trafikhavne, betragtes herefter som ejet af vedkommende kommune i traditionel forstand og er altså at betragte som en almindelig kommunal virksomhed.

Til § 8

Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., er i overensstemmelse med § 19, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. For kommunalt styrede trafikhavne er det endvidere i sidstnævnte lovs § 67, stk. 1, bestemt, at løn- og ansættelsesvilkår for de kommunalt styrede havnes personale skal godkendes af det kommunale lønningsnævn.

I betragtning af, at det centrale tilsyn begrænses meget kraftigt, præciseres det i lovtæksten, at kommunalbestyrelsen og havneudvalget skal varetage havnens interesser ved udøvelsen af deres kompetence. Det gælder eksempelvis i forhold til arealdispositioner.

Ifølge lov om trafikhavne § 13, stk. 1, må de kommunalt styrede havne ikke afhænde arealer uden Trafikministeriets tilladelse.

For langvarige areallejemål skal en standardkontrakt følges, medmindre ministeren tillader afvigelse, jf. lovens § 13, stk. 2.

Disse bestemmelser foreslås ophævede.

Imidlertid opretholdes det udgangspunkt, at en kommunalt styret havns midler kun må anvendes til formål, der særligt tjener havnens interesser, jf. lovforslagets § 9, stk. 2.

Det påhviler dermed kommunalbestyrelsen i sine arealdispositioner at varetage havnens interesser. Sælger eller udlejer en havn til underpris, det være sig til kommunen eller til tredjemand, har kommunalbestyrelsen handlet mod loven, og der kan med hjemmel i lovforslagets § 12, stk. 2, gøres personligt erstatningsansvar gældende mod kommunalbestyrelsens medlemmer. Er den begunstigede kommunen, kan beslutningen omgøres, jf. lovforslagets § 12, stk. 1.

Bestemmelsen i § 8, stk. 2, svarer til bestemmelsen i § 3, 2. pkt., i den gældende lov.

Til § 9

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til bestemmelsen i § 12, stk. 2, i den gældende lov.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til bestemmelsen i § 12, stk. 3, i den gældende lov.

Til § 10

Som tidligere sagt, er det grundlæggende udgangspunkt for lovforslaget, at den hidtidige centrale styring af investeringer og takster afløses af en i princippet fri konkurrence. Det følger heraf, at havnene økonomisk skal kunne klare sig selv, hvilket bl.a. vil sige, at indtægterne mindst skal svare til udgifterne, herunder til forrentning og afskrivning. Derfor bestemmes det i § 10, stk. 1, at havnene skal styres med sigte på, at deres indtægter mindst dækker deres udgifter, herunder til forrentning og afskrivning. Bestemmelsen afskærer ikke en havn fra at opnå et overskud, men lovforslagets § 4, stk. 1, sikrer mod en uberettiget overdækning. Det må fremdeles have sig til gode, at de kommunalt styrede havne er selvstændige forvaltningssubjekter, hvis midler, jf. § 9, stk. 2, principielt skal anvendes til havneformål.

Heraf følger, at en gunstig økonomisk stilling for en havn naturligt bør komme havnens brugere til gode gennem lavere takster.

En konsekvens af konkurrenceprincippet er, at subventionering af trafikhavnene fra kommunekasserne, det vil sige på de kommunale skatteyderes bekostning, principielt bør udelukkes.